



ایبوپروفن می‌تواند خطر پارکینسون را کاهش دهد

بزرگسالانی که داروی ضدالتهابی ایبوپروفن مصرف می‌کنند ممکن است تا حدود 27 درصد در مقایسه با افرادی که این دارو را مصرف نمی‌کنند، کمتر در معرض ابتلای بیماری پارکینسون قرار گیرند.

بزرگسالانی که داروی ضدالتهابی ایبوپروفن مصرف می‌کنند ممکن است تا حدود 27 درصد در مقایسه با افرادی که این دارو را مصرف نمی‌کنند، کمتر در معرض ابتلای بیماری پارکینسون قرار گیرند.

به گزارش خبرگزاری فرانسه آلبرتو آسچریو از دانشکده بهداشت عمومی هاروارد که در یک بررسی جدید شرکت داشت، گفت: "هیچ علاجه‌ای برای بیماری پارکینسون وجود ندارد، بنابراین این امکان که ایبوپروفن، یک داروی دسترس و نسبتاً غیرسمی، در مقابل این بیماری حفاظت ایجاد کند، بسیار جالب توجه است."

بیماری پارکینسون یک بیماری عصبی است که دستگاه عصبی مرکزی را دچار می‌کند و باعث لرزش و اشکال حرکتی، عمدتاً در افراد بالای 50 سال می‌شود، گرچه ممکن است افراد جوان‌تر هم مبتلا شوند.

مایکل جی فاکس بازیگر آمریکایی-کانادایی هنگامی که 30 ساله بود، دچار پارکینسون تشخیص داده شد.

دانشمندان اثر حتی بیشتر ایبوپروفن - که به طور شایعی به صورت داروی بدون نسخه با نام‌هایی مانند ادویل، موتترین یا نوپرین فروخته می‌شود- در پیشگیری از پارکینسون را در مقایسه با آسپیرین، استامینوفن و سایر داروهای ضدالتهابی غیراستروئیدی یافتند.

شیانگ گائو، یکی دیگر از پژوهشگران، باز از دانشگاه هاروارد گفت: "ما مشاهده کردیم که مردان و زنانی که دو تا سه بار در هفته ایبوپروفن مصرف می‌کردند حدود 38 درصد نسبت به افرادی که به طور مرتب آسپیرین، استامینوفن، یا سایر داروهای ضدالتهابی غیراستروئیدی مصرف می‌کردند، کمتر در معرض ابتلا به پارکینسون قرار می‌گرفتند."

"یافته‌های ما حاکی از آن است ایبوپروفن می‌تواند یک عامل بالقوه محافظت‌کننده عصبی در مقابل بیماری پارکینسون باشد، اما سازوکار دقیق این اثر نامعلوم است."

این بررسی در *Journal of Neurology* منتشر خواهد شد.